

Gjennom en linse – med klarhet

Et åndelig perspektiv bringer helbredelse

Through a lens – clearly

A spiritual perspective brings healing

Christian Science Journal, Årgang 127, Nummer 3

Janet Clements

Om du ser på en helt normal hånd gjennom et sprukket forstørrelsesglass, er det opplagt at hånden vil se misdannet ut. Fjern det sprukne forstørrelsesglasset, og du ser hånden slik den virkelig er. Likedan, om du ser hele skapelsen gjennom en linse basert på de fem materielle sansene, vil den se misdannet ut – en blanding av godt og vondt, materie og ånd. Likevel er dette falske synet, som ser imponerende virkelig ut, en motsigelse av Bibelens beretning om skapelsen i første Mosebok, der det står utvetydig at Gud så alt han hadde gjort, og så at det var godt (se 1M, 1:31). Men inneholder Hans gode skapelse en blanding av godt og ondt? Hvor mange skapelser er det?

Jesus Kristus gav oss overbevisende svar på disse spørsmålene gjennom sitt helbredende arbeide. Ganske sikkert møtte han verdens dissonans, begrensninger, og sorger, men han viste oss likevel at gjennom en linse av åndelig sans kan vi se, eller iakta, Guds godhet og Hans helt åndelige skaperverk. Han sa, "Til dom er jeg kommet til denne verden, for at de som ikke ser skal se" (Joh 9:39).

Jesus forstod at de materielle sansene alltid er falske vitner. Han så at det som så ut til å være solid fast materie for disse sansene var like mye en illusjon som den misdannede hånden sett gjennom den det sprukne forstørrelsesglasset. Isteden for lamme hender, blinde øyne, og uhelbredelige tilstander, så Jesus sunnhet og normalitet. I situasjoner der det så ut til å være mangel – mangel på fred, eller til og med mat – så han overflod. For eksempel, ved to anledninger skaffet Jesus mat til mengder av tilhengere, bare med noen få brød og fisker (se Matt 14:15-21 og Matt 15:32-38). I stedet for å holde ut gjennom en herjende storm, eller *naturkatastrofe*, stilnet han den og gjenopprettet ro (Mark 4:37-39). Og da han vekket Lazarus fra de døde (Se Joh 11:1-44), eller gjenopprettet livet til en ung mann som var på vei til å bli begravet (Luk 7:11-16), beviste Jesus at liv og guddommelig nåde seirer over synd og død.

Hvordan skjedde disse såkalte miraklene? Mary Baker Eddy forklarte at Jesus så det som det dødelige øyet eller sansene ikke kunne oppfatte. Hun skrev i *Vitenskap og Helse* at "Jesus så i Vitenskapen det fullkomne mennesket, som viste seg for ham hvor det syndige dødelige menneske viser seg for de dødelige. I dette fullkomne mennesket så Frelseren Guds egen lignelse, og dette rette syn på mennesket helbredet de syke. Således lærte Jesus at Guds rike er intakt, universalt, og at mennesket er rent og hellig" (*Vitenskap og Helse*, s.476-477). Dette Kristus-synet på skapelsen som Jesus forkynte for alle som ville høre på, skinner idag med en slik glans i individuell bevissthet at det helbreder sykdom og disharmoni, som sterkt sollys sprer mørke skyer. Faktisk er Kristus en guddommelig innflytelse i ethvert hjerte, nå og for bestandig, og løfter sløret av materielle sanser og avslører den nåværende harmoni i hele skapelsen.

For eksempel, en kveld hadde hele familien vår samlet seg rundt peisen, og idet min sønn skulle til å gi hunden vår en kjærlig klapp oppdaget han forbauset at det var en kul på størrelse med en tennisball under hundens hake. Med en gang gikk vi hver til våre rom for å be stille for dette kjære kjeledyret.

I min bønn bekreftet jeg at Gud, Prinsippet, er kilden til all orden i universet, derfor kunne det ikke være noen uprinsipiell eller ukontrollert vekst noe sted i Guds skaperverk. Jeg tenkte på ordet *vekst* som noe som øker eller mangfoldiggjøres. Jeg resonnerer at i matematikk er det prinsippet eller loven – ikke de materielle tall eller symboler – som utgjør mangfoldiggjøringen, og slik er det ogsaa at det ene guddommelige Prinsippet i

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS) Opp til 50 kopier av denne artikkelen kan skrives ut og distribueres på et utgiftsdekkende grunnlag. Artikkelen må ikke sendes som e-post, eller innlemmes i en nettside. Vennligst send isteden en lenke til denne artikkelen på nettsiden til CSPS. For å få tillatelse til å gjengi artikkelen i en annen publikasjon, send en e-post til copyright@csps.com, med titellinjen "Copyright Request" på engelsk.

universet er det Sinn som mangfoldiggjør sine egne ideer. Derfor eksisterer sann formering i guddommelig Prinsipp, ikke i celler. Alt som kan uttrykkes i Guds skaperverk et uttrykk for Prinsippets helsebringende vekst. Mens jeg ba, åpnet jeg *Vitenskap og Helse* og leste, "Ånden velsigner mangfoldiggjørelsen av sine egne rene og fullkomne ideer" (s. 512). Jeg så da at alt som forbindes med sann vekst er virkelig godt og at godhet ikke har noen motsetning.

Neste morgen var veksten under hundens hake fremdeles merkbar, men jeg så at en forandring var i ferd med å skje. Påfølgende dag kom en åpning til syne, og utveksten begynte å drenere til den var omtrent halvparten så stor. Likevel begynte den å vokse igjen i løpet av de neste få dagene. Alle i familien åpnet sine tanker for hva som ellers trengte å bli sett i våre bønner for at en fullstendig helbredelse kunne skje. En dag kommenterte sønnen min, "Vi kunne alltid få kulen fjernet gjennom en operasjon." Men vi hadde alle valgt å be om situasjonen, og vi bestemte oss for å fortsette å be. Min sønns kommentar fikk meg likevel til å bli oppmerksom på et poeng jeg måtte vurdere videre.

Jeg stilte meg selv disse spørsmålene: *Er det mer enn ett skaperverk? Tenker jeg at det er et materielt skaperverk som behøver å fikses? Holdt jeg på å bli lurt til å tro at hundens deformerte hake måtte rettes kirurgisk for å bli normal? Burde jeg ikke heller se hunden vår gjennom en åndelig linse?*

Mens jeg grublet på disse spørsmålene, husket jeg at jeg en gang hadde en plagsom utvekst på hånden min. Idet jeg ba, kom tanken at dette var altfor stygt og smertefullt til å være sannheten om meg, Guds perfekte skapning. Min voksende forståelse av at det bare finnes ett åndelig skaperverk gjorde det mulig for meg å lage skille i tankene mine mellom sannheten og løgnen. Jeg erklærte bestemt at jeg ikke ville tro på virkeligheten av den materielle utveksten i et eneste minutt til! Neste morgen falt utveksten av, og huden under var helt normal. Det var som om ingenting noensinne hadde vært der. Det hadde vært et klart bevis for meg for at det Jesus sa om den materielle sansens djevleske vitnesbyrd: "Når han taler løgn, taler han av sitt eget, for han er en løgner og løgnens far" (Joh 8:44). Fordi løgnen og den fysiske tilstanden er en og samme, vil den fysiske tilstanden forandres og sunnheten gjenopprettes når løgnen utfordres og blir sett som det den er.

Da så jeg at bønnen min for hunden ikke hadde ikke til hensikt å forandre på virkeligheten, men å bringe alle, inkludert hunden, inn i en bevisst harmoni med virkeligheten. Og jeg kunne se at bønnen min måtte være entydig i sin anerkjennelse av Guds perfekte design. Så i bønnen begynte jeg å fokusere på å ydmykt bekrefte den åndelige enhet enhver skapning har med Skaperen. Bekreftelsen av *ett* åndelig skaperverk betydde at det ikke var plass til et parallelt materielt liv, eller et liv som kombinerte ånd og materie. Det er kun én Guds lov, som holder orden på hvert eneste aspekt av skapelsen, uten rom for unormal vekst; kun én guddommelig, ren substans, uten rom for disharmonisk materie. Det er én makt, én sunnhetens kraft som gjør sykdom maktesløs. Jeg kom frem til den fullstendige overbevisning og konklusjon at det ikke finnes andre enn den ene Gud og hans perfekte skaperverk.

Så gikk jeg tur med hunden, jublende og åpen for disse tankene av hele mitt hjerte. I løpet av det kvarteret det tok å gå til parken og tilbake, hadde den store utveksten forsvunnet for øynene mine. Akkurat som i tilfellet med den misdannede hånden, etterlot ikke denne defekten noe merke. Det som hadde fremstått som solid substans var kun en misoppfatning, en illusjon om skaperverket. Når vi ser gjennom de fysiske sansenes illusjon og vår oppfatning om kroppen forandrer seg, føyer kroppen seg, fordi kroppen uttrykker våre tanker om den. En forandring i tankene endrer uunngåelig den kroppslige tilstand. Og det er akkurat det som skjedde. Hunden reagerte på våre bønner, på vår oppfatning av ham som fullkommen, og han var fullstendig helbredet.

For en glede det er å se verden gjennom Åndens linse som forstørrer med klarhet nærværet av Guds perfekte skaperverk. Det er et strålende syn som helbreder.

Janet Clements er Kristen Vitenskaps praktiserende og lærer, og bor i Chicago, Illinois.